

delse fra disse til Ministeriet om at faa hende som Overlærer ved Skolen.

Hun blev indsat d. 2. November, og Skolekommissionens Formand, Folketingsmand, Pastor Larsen, udtalte ved denne Lejlighed, at vi her stod overfor et af Resultaterne af Dansk Kvindesamfunds og andre Kvindeforeningers Arbejde for Kvindens politiske Valgret. Med denne Rettighed var egentlig Vejen aaben til alle de Embeder, Kvinderne havde Lyst og Anlæg for at komme ind i. —

Kommunalt Fødehjem i København.

Borgerrepræsentationens kvindelige Medlemmer havde stillet Forslag ved Repræsentationens sidste Møde om Oprettelsen af et kommunalt Fødehjem. Forslaget kom dog ikke til Forhandling. Vi skal i næste Nummer komme nærmere ind paa denne Sag, hvor for første Gang de kvindelige Medlemmer indenfor alle Partier optræder i Samarbejde.

Tre Kvinder i Prisreguleringskommissionen.

Det i sin Tid omtalte Andragende fra Dansk Kvindesamfund om, at der skulde blive optaget Kvinder i Prisreguleringskommissionen, er, som yore Læsere af Dagspressen vil vide, blevet imødekommet; idet Karen Blicher, Anna Jensen og Magdalene Lauridsen er udnævnt til Medlemmer af denne betydningsfulde Kommission.

Vi skal i næste Nummer komme tilbage til disse Udnævnelser.

Kvindehjælpen i Aarhus.

Kvindehjælpen i Aarhus har atter i Aar en Bortlodning. — Læsere, der vil interesse sig for at sælge Lodder, bedes henvende sig til Fru Ellen Schepelern, Adr. Kvindehjælpen i Aarhus.

»Partistyre eller «?

(Fortsættelse).

I de Stater, hvor man har anvendt Folkeafstemning i Forbindelse med Folkets Ret til, i de Tilfælde, de ønsker det, selv at foreslaa de Love, som skal til Behandling i den lovgivende Forsamling og derefter ud til Folkeafstemning i de Stater, de forømtalte schweiziske og amerikanske, har det vist sig, at Rigsdagsmændene i stigende Grad har lært at se paa sig selv, ikke som Folkets *Herrer*, men som det, de netop skulde være, som Folkets *Tjenere*.

Men det er ikke blot Folkets Repræsentanter, de valgte, der opdrages gennem dette System, det er Folket i sin Helhed. Al denne ansvarsløse Opposition, alle disse store Ord og gyldne Løfter fra de Partier og Personer, som ikke i Øjeblikket er ved Magten, de forstummer. Nu er der ikke længere Brug for Frasemagere, men for Folk, der *handler*, for Folk, der staar bag deres Ord og vil vove en Dyst for at virkeliggøre dem. Mange gode og intelligente Mænd og Kvinder, som hidtil af let forstaaelige Grunde har holdt sig tilbage fra det politiske Liv, kaster sig nu med Iver og Begejstring ind i Arbejdet for den Sag, som har deres Hjerter, for nu er der Mulighed for en national Løsning, nu man kan benytte sig af den direkte Lovgivning, „den aabne Dør til alle gode Reforme“.

Men medens Folkeafstemning i Forbindelse med Initiativ er et stort Fremskridt, saa forøger *Folkeafstemning uden Initiativ* ikke i nogen nævneværdig Grad Vælgernes Indflydelse — er nærmest Blændværk. Ligger det i Rigsdagsmændenes Magt at afgøre hvilke Forslag, der skal ud til Folkeafstemning, og hvordan de skal formes, saa er det jo dog dem, der har den afgørende Indflydelse, og Vælgerne er da næsten lige saa heldigt stillede som til Rigsdagsvalg, hvor hans (hendes) Indflydelse mange Gange indskrænker sig til dette at vælge mellem to Onder.

Nej, skal det lykkes at skabe et virkeligt Udtryk for, hvad Folket vil, saa maa Folkeafstemningen bruges i Forbindelse med *Forslagsret* og *Kvalitetsafstemning*. Det vil sige alle Forslag i den paagældende Sag — baade Regeringens og Folkets — baade Mindretals — og Flertals — baade *Ændrings* — og *Underændrings* skal paa een Gang ud til Afstemning, saa

ledes at enhver Borger kan faa Lejlighed til at bedømme, og angive Forslagenes indbyrdes Kvalitet. Ved en hensigtsmæssig Optælling finder man saa det Forslag, der er mest Stemning for.

Naturligvis er man paa ingen Maade garanteret imod Fejltagelser. Men til de mange, som gyser tilbage for, hvad et saaledes virkeliggjort Folkestyre kan bære i sit Skød, til dem taler Erfaringerne sit rolige Sprog.

Af de mange Hundrede Folkeafstemninger, som allerede har fundet Sted, har man lært, at Love, som fremmer Særinteresser og Klasseinteresser, sjældent, ja, saa godt som aldrig faar Flertal. Man har endvidere set, at Love som i Forhold til Folkets forhaandenværende Standpunkt er yderliggaaende konservative eller yderliggaaende radikale, ikke kan gennemføres. Men samtidig har man rigtignok ogsaa erfaret, at har Befolkningen først forstaaet Betydningen af en eller anden Reform, som tjener til det store Flertals og dermed vel til alles sande Bedste, ja, saa kan ingen politisk Magt, som saa ofte nu, forhindre, forhale eller forkvakle dens Gennemførelse. Med andre Ord man har med dette System skabt Mulighed for, at Folkets Retsfølelse og sunde Sans kan gøre sig gældende i Lovgivningen og Ordningen af de fælles Anliggender.

(Fortsættes).

Aarhus, 3die November 1916.

Hulda Pedersen.

Ny Kvindeorganisation.

Københavns kommunale Sygeplejersker har ved et Møde i Grundtvigs Hus d. 24. Okt. dannet deres egen Fagforening under Navnet „Københavns kommunale Sygeplejerskeforening“. Foreningen havde strax en stærk Tilslutning og vil sikkert fra alle Sider blive mødt med Sympathi. Alle andre kommunale Tjenestemænd har deres Fagforening, og de kommunale Sygeplejersker vilde sikkert nu have haft langt bedre Arbejdsvilkkaar, om de forlængst havde besluttet sig hertil. Maaske havde Forslagets Ordfører, Plejemoder Christine Petersen, Ret, da hun i sin Tale sagde, at Sygeplejersker er daarligere Foreningsmedlemmer. Den organiserede Kvindesagsbevægelse i Danmark har i hvert Fald ikke